

ΚΑΙ ΟΔΙΓΗ... ΚΟΥΖΙΝΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΚΑΛΟΦΑΓΑΔΩΝ

Α'. ΠΩΣ ΝΑ ΤΡΩ- ΤΕ ΚΑΛΑ ΣΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Πολλοί άνθρω- ποι, από πάντων- στις πρωτεύου- σες, είτε γιατί δεν έχουν οικογε- νεια, είτε γιατί έτσι τους άρσει, συνηθίζου- ν να τρώνε σε εστια- τώρια... Μά εινε ζητήρια κατά πό- σον ξέρουν να τρώνε εκεί καλά.

Γιά να τ' όξω κανείς αυτό, χρειάζεται μεγάλη πείρα... Πρέπει έ- γας άνθρωπος που τρώει έξω, να εινε μεμνημένος στα μυστήρια των εστιατορίων, για να μη φεύγει απ' αυτά με πόνο-ς στο στομάχι του... Γιά να τ' άποφύγη αυτό, πρέπει έν πρώτους να διαλέξη το έστια- τώριό του. Μά για να τ' όδιαλέξη, εινε υποχρεωμένος να ζήσει καλά. Υπάρχουν καλοφαγάδες, οι όποιοι όσόντου ν' ανακαλύθουν ένα καλό έστιατόριο, άναγκάστηκαν να φάνε όλες τις άηδίες που τους σεβόρισαν σε διάφορα άλλα έστιατόρια, στα όποια πήγαν δοκιμαστι- κώς πριν απ' αυτό... Έτσι όμως κατόρθωσαν ν' ανακαλύθουν αυτό που ζητούσαν...

Μόλις λοιπόν ανακαλύψει κανείς το καλό έστιατόριο, πρέπει να ηγριάνη μονίμως σ' αυτό, είτε μόνος του, είτε με παρέα. Στην τελευ- ταία περίπτωση, πρέπει να ζητήσει ένα ιδιαίτερο διαμέρισμα, ή άν δεν υπάρχει τέτοιο, έν' άπομερο τραπέζι, γιατί όταν μιά παρέα τρώει δη- μοσία, ούτε να φάη με όλη την άνεση της μπορεί, ούτε και να κου- βεντιάσει κάπως εύθιμα — πράγμα άπαραίτητο σε κάθε γεύμα. Άν είστε μόνος, πρέπει να διαλέξετε ένα τραπέζι μακριά απ' την κουζίνα, για να μη χτυπούν στη μύτη σας ή μυρω- διές της, σε μιά γωνία της αίθουσας κατά προτίμησιν...

Καθόσαστε λοιπόν στη γωνία σας και παίρνετε τον κατάλογο στο χέρι. Άλλη στενοχώρια κ' αυτή... Μέσα στις στήλες του καταλόγου φαίνονται πως έχουν όώσει ραντεβό δια τ' προί- όντα της οικομηνής... Πόσα περιό- ρα όνόματα φαγητών δεν υπάρχουν σ' αυτόν, όνόματα που γοητεύουν κάθε πρωτότερο καλοφαγά...

Ό πρωτότερος διαλέγει συνήθως το φαγητό που ό τίλος του του κάνει με- γαλειότερη έντύπωσι... Τί πλέον όμως! Τά όνόματα αυτά, τά έξωτικά κ' άλλόκοτα, άποτελούν ένα κόλλη των έ- στιατορίων για να ξεγελούν τους πελά- τες τους...

Ένας έμπειρος όμως καλοφαγάς δεν γελιέται ποτέ... Ξέρει πως τά φαγη- τά αυτά με τά χτυπητά όνόματα, δεν εινε παρά κοινότατα φαγητά, στα ό- ποια οι έστιατόρες δίνουν συχνά τέ- σορες και πέντε διαφορετικούς τίλους...

Γ' αυτό, ό καλοφαγάς ζητάει συνήθως τά πιο άπλά και τά πιο ό- λιγοσύνθετα φαγητά, γιατί τά άλλα, τά πολύπλοκα και πολυσύνθετα, άπαιτούν ειδική προπαρσκευή, ή όποια, φυσικά, δεν μπορεί να γίνει καθόλου καλά μέσα στην κουζίνα ενός έστιατορίου.

Μην παίρνετε ποτέ σούπες, μακαρονάδες και άλλα φτηνά φαγητά στα έστιατόρια, γιατί, επειδή ακριβώς εινε φτηνά, δεν δίνουν καμιά προσοχή στο μαγειρεμά τους.

Όσο για τις σαλάτες, μάθετε ότι όσο πιο άπλη και πιο φυσική εινε μιά σαλάτα, τόσο πιο νόστιμη και όρεκτική γίνεται.

Άπό τις έντιμάδες προτιμάτε το ψητό και από τά ψάρια τά... ά- κριβότερα... Μην παίρνετε ποτέ ψάρια, του όποιου βλέπετε Ξαφνα μιά μέρα την τιμή φτηνότερη απ' ό,τι ήταν άλλοτε... Αυτό προδίδει πως το ψάρι αυτό δεν εινε φρέσκο.

Έχετε επίσης έμπιστοσύνη στα κυνήγια. Έπειδή ή τιμή τους εινε συνήθως πολύ ακριβή, γ' αυτό καταβάλλουν στα έστιατόρια ιδιαίτερη προσπάθεια στην προετοιμασία τους...

Όσο για τά φρούτα, ή έκλογη έξαρτάται από τά μάτια σας... Άκολουθήστε τις συμβουλές μας και να είστε βέβαιοι ότι θα φάτε καλά...

ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, οι όποιοι τρέμουν με την ιδέα ότι μπορούν να βρεθούν σ' ένα τραπέζι που οι συνδαιτημόνες του θα ή-

σαν δεκατοίς. Άρκετοί μάλιστα απ' αυτούς θα προτιμούσαν να πε- θάνουν της πείνας, παρά να καθήσουν σ' ένα τέτοιο τραπέζι, έστω κ' άν πρόκειται να φάνε σ' αυτό τά πιο έκλεκτά φαγητά...

Πρό έτών λοιπόν, ένας όνομαστός καλοφαγάς που έμεινε σε μιά πόλη της Γαλλίας, στους κατοίκους της όποιος ό αριθμός δεκατοίς έ- ξασκούσε μεγάλη ένδοξη, έγραψε κ' έστειλε σ' όλους τους οικοδε- σπότες και τις οικοδέσποινες μιά έπιστολή, συνταγμένη έτσι:

Κ ύ ρ ι ε ή Κ υ ρ ί α,

Η φύσις μου χάρισε ένα τέτοιο στομάχι, ώστε σε κάθε ώρα της ημέρας ή της νυχτός μπορώ να καθήσω σ' ένα τραπέζι και να φάω με τη μεγαλειότερη όρεξη, έστω κ' άν ξανάφαγα από ενός τε- τάρτου. Έχω, φυσικά, την... κοιλίσια που έχει κάθε καλοφαγάς, ξέρω ένα σωρό ανέκδοτα, εύθιμα και διασκεδαστικά, έτσι που να μπορώ να έμψυχώνω τη συζήτηση των συνδαιτημόνων, όταν αυτή μοιραίως άρχίζει να κόβεται και να σβήνη... Δεν δυσαριστούμαι ποτέ, όταν με τοποθετούν σ' ένα τραπέζι άνάμεσα σε μιά γεροντο- κόρη και σ' ένα λαίμαργο παιδί, ή με την πλάτη γυρισμένη προς την πόρτα που διαρκώς ανοιγοκλείνει... Έχω επίσης άσκητη πεί- ρα, ώστε να μην άγγίζω ποτέ ένα φαγητό, το όποιο, μολονότι μιά οικοδέσποινα παρουσιάζει στο τραπέζι της για επίδειξη, το προσι- ζει πραγματικά για την άλλη μέρα.

Μου φαίνεται λοιπόν πως έχω όλα τά προσόντα, τά όποια πρέπει να έχει ένας άνθρωπος για να καθήση σ' ένα τραπέζι... Γ' αυτό άπευθύνομαι σε σας και σας παρακαλώ, όταν οι προσκεκλημέ- νιοι εινε δεκατρείς, να με προσκαλέτε και μένα για να γίνωμαι δε- κατος τέταρτος. Εινε προτιμότερο, νομίζω, να τρώετε έναν έν- τιμο άνθρωπο σαν κ' έμένα, παρά να διατρέχετε τον κίνδυνο να πεθάνετε μέσα στο χρόνο ή να ύποστητε καμμία άλλη δυστυχία, απ' αυτές που προκαλεί συνήθως ό αριθμός 13.

Διατελώ, κτλ. ΚΑΛΟΦΑΓΑΣ.

Δεν ξέρουμε έν. Έπειτα από την έπιστολή του, ό καλός αυτός κα- λοφαγάς, άπέκτησε το επάγγελμα του δεκάτου τετάρτου συνδαιτη- μόνου.

*** Ίδου, σύμφωνα με μιά άγγλική έφη- μερίδα, το μενού του γεύματος που πα- ρέθεσε κάποτε ό Έπσκόπος του Έξε- τερ, όταν προεδριόσθησε σε άρχιεπισκό- πο της Υόρκης:

- 300 σικαλά άλιένα, 300 νταμιτζάνες μπύρα, 250 νταμιτζάνες κρασί, 10 βαρέ- λια κρασί άρωματισμένο, 80 βούδια, 6 ταύροι, 1000 άρνά, 300 χοίροι, 3,000 δαμαλάκια, 3,000 γήινες, 2,000 κατόνια, 300 γουρονόναμα του γάλακτος, 100 πα- γώνια, 200 γεράνοι, 200 κατσικάκια, 2,000 κοτόπουλα, 4,000 περιστερά, 4,000 λαγοί, 4,200 πάπιες, 400 έρωδιό, 200 φασιανό, 2,000 πέρδικες, 4,000 μετσά- τες, 2,000 τραγώνα, 600 ζαρκάδια, 1056 πατε ζεστά, 4,000 πατε κούνα, 1000 πιτάτα διάφορες πιχτές, 14,000 κομμάτια γλυκίσματα και 4,000 κομμάτια γαλα- κτομπούρεκα!

Τό γεύμα αυτό δόθηκε μέσα στους κή- πους του άρχιεπισκοπικού μεγάρου και προσκεκλημένοι του ήσαν οι έπίσκομοι της πόλεως και όλοι οι ιερομόνοι της περι- φερίας. Για την προετοιμασία του δε και για το σεβόρισμά του ά- πασχολήθηκαν 82 μάγειροι, 550 μακινόνα και 1000 ύπηρέτες!...

*** Νά τώρα, μεταφρασμένο ελεύθερα, ένα τραγουδάκι του περιφήμου γαστρονόμου Μπριγιά Σαβαγιέν, για τους καλοφαγάδες:

Την δόξα πειά άς μνηκυννηάμε, Σάν ήσουν νέος, άδιακόπως πουλάει την εύνοια της ακριβά: την ιστορία άς την ξεχνάμε, που εν' όλη εγκλήματα φριχτά. Άς πίνουμε και άς γλεντάμε, κ' άς τρώμε έξαίσια φαγητά... Δέ θέλω την άστρονομία, εινε μακριά οι όργανοί, συχαινομα και τη χημεία που τό μυαλό μου τυραννεί! Μονάχα στη γαστρονομία νοιώθω μιά κλίση τρομερή...

Περιφρονώ τους φιλοσόφους, τους έφευρτές τους γελώ και κοροιδεύω τους άνθρωπους με τό μεγάλο τό μυαλό. Και κάνω μόνο τεμναδες στους θείους τους καλοφαγάδες!...